2. **सुषूं** *f.* leicht gebärend.
सुषूमा *f. dass.*
सुषेण ein gutes Wurfgeschoss habend (*Vishṇu-Kṛshṇa*); *m. Mannsname, bes. mythol.*
सुषोम reichen Saft enthaltend. *f.* **आ** Somagefäfs, *Flussn.*
सुष्टु *u.* **सुष्टुत** hochgepriesen.
सुष्टुति *f.* rechter *o.* hoher Preis.
सुष्टुभ् gellend, jubelnd.
सुष्ठु *Adv.* gut, schön, ordentlich, richtig. (*Mit* **तावत्** nun wohl, wohlan!*)
सुष्वय् (**सष्वयति, °ते**) laufen, rinnen.
सुष्वि Soma pressend, freigebig.
सुसंयत gut gelenkt *o.* beherrscht; sich selbst gut beherrschend.
सुसंरब्ध sich fest haltend; sehr aufgebracht, ergrimmt.
सुसंवृत gut verhüllt *o.* gekleidet.
सुसंशित gut geschärft.
सुसंस्कृत gut zurechtgemacht, geschmückt.
सुसंगता *f. Frauenname.*
सुसंगृहीत gut festgehalten *o.* gelenkt.
सुसत्कृत = **ससंस्कृत**, *auch* hochgeehrt, gastlich aufgenommen.
सुसत्त्व entschlossen, beherzt.
सुसदृश, *f.* ई sehr ähnlich.
सुसंदृश् schön anzuschauen.
सुसमाहित wohl beladen *o.* wohlbedacht.
सुसमिद्ध wohl entzündet.
सुसमृद्ध vollkommen, reichlich; reich, wohlhabend.
सुसंपिष्ट ganz zerschmettert.
सुसंभ्रान्त ganz verwirrt.
सुसर्तु *f. N. eines Flusses.*
सुसर्व ganz vollständig.
सुसायं *n.* ein guter Abend.
सुसित ganz weifs.
सुसीम schön gescheitelt.
सुसुख sehr angenehm; *n. adv.*
सुस्त्री *f.* ein gutes *o.* treues Weib.
सुस्थ sich wohl befindend, gesund, frisch.
सुस्थकल्प fast munter.*
सुस्थित feststehend; *auch* = **सुस्थ**.
सुस्थिति *f.* eine schöne Stelle.
सुस्थिर fest stehend, beständig.
सुस्निग्ध sehr lieblich.
सुस्वर schön *o.* laut tönend; *n. adv.*
सुस्वादु sehr wohlschmeckend *o.* süfs; **°तोय** süfses Wasser enthaltend.
सुहंन leicht zu schlagen.
सुहव gut anzurufen *o.* anrufend; *n.* gute Anrufung.
सुहव्य = *vor. Adj.*
सुहस्त schöne *o.* geschickte Hände habend.
सुहस्त्य *dass.*
सुहित sehr passend, angenehm *o.* nützlich; ganz befriedigt, satt, voll.
सुहुत richtig geopfert *o.* verehrt; *n.* richtiges Opfer.
सुहृज्जन *m.* Freund.
सुहृत्ता *f.*, **°त्त्व** *n.* Freundschaft.
सुहृद् *m. f.* befreundet, Freund, -in; *m. auch* Verbündeter.
सुहृदय gutherzig; *Superl.* **°तम**.
सुहोतर् *u.* **सुहोतर्** *m.* ein guter Opferer.
सुहोत्र *m. Mannsname.*
सुह्म *m. Pl. Volksname.*
1. **सू, सूते, सौति, सुवति, °ते** (**सूयते, °ति** *u.* **सवति**) zeugen, gebären, hervorbringen, antreiben, beleben. *p.p.* **सूत, *f.* आ** *act.* geboren habend; **सुत** geboren (*s. auch bes.*), belebt, angetrieben (—**°**). **आ** herbeischaffen, zusenden, schicken. **निस्** *u.* **परा** fortscheuchen, entfernen. **प्र** erzeugen, gebären, brüten; beleben, erregen, in Bewegung setzen, antreiben. *p.p.* **प्रसूत** geboren, erzeugt; geschnellt, entsandt (*Pfeil*), angetrieben, erregt, geheifsen. *f.* **आ** geboren *o.* gebrütet habend, niedergekommen. **संप्र** erzeugen, gebären. **वि** *u.* **सम्** gebären.
2. **सू** *m. f.* Erzeuger, -in.
सूकर *m.* Schwein, Eber; *f.* **ई** Sau.
सूक्त schön gesprochen; *n.* schöner Spruch, Hymne, Lied (*auch* **सूक्त**).
सूक्तवाक *m.* das Hersagen eines Spruches.
सूक्तवाच् einen Spr. hersagend (*auch oxyt*).
सूक्ति *f.* schöner Ausspruch.
सूक्ष्म fein, dünn, klein, atomartig, gering, unbedeutend. *Abstr.* **°ता** *f.*, **°त्व** *n.*